

me, blot ikke, at det skulle være gratis, men at der skulle være de muligheder på skolerne, og at forældrene skulle betale. Da vi er optaget af det samme tema, synes jeg, det er mere konstruktivt at spørge: Hvordan kan vi sikre, at vi får den sunde kost ud på skolerne?

Til hr. Jens Vibjerg vil jeg sige: Jeg synes ikke, det er det klogeste forslag, der er vokset i den socialdemokratiske have. SF er imod det, vi finder, at det er en helt forkert vej at gå. Men jeg er enig i Socialdemokratiets ønske om at sætte fokus på den aldersdiskrimination, der finder sted i samfundet, for det er jo tilfældet. Der er mange unge på vores alder, som, hvis de bliver fyret, har meget svært ved at vende tilbage, så jeg kan godt se temaet. Jeg er bare mere tilhænger af en gulerodsmodel.

Derfor har vi faktisk foreslået, at man også udvider servicejobordningen til private, hvor man siger: Jamen o.k., så giver vi et tilskud til de arbejdsgivere, som vil ansætte folk over 50 år i private job, fordi det kan være med til på en positiv måde at skabe flere job.

Det, der er helt afgørende, er, at man ikke opnår noget ved straffeforanstaltninger, så jeg kan støtte Socialdemokratiets fokusering på emnet, men ikke dets forslag til løsning.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg er sandelig også optaget af, at vi får skabt nogle muligheder for, at børn får nogle sundere måltider i daginstitutionerne og også i hjemmene. Det er jo derfor, vi har en task force til at rende rundt og hjælpe med at få etableret de her ordninger.

Men det, der er interessant, er jo finansieringen, for hvis man nu tager 1,5 mia. kr. her fra et finanslovsforslag, så er det jo den samlede gruppe skatteydere, der skal betale det, og jeg kan ikke helt forstå rationalet i, at pensionister, konthjælpsmodtagere, dagpengemodtagere skal være med til at betale for, at mine børn kan få noget at spise, når de går i skole.

Tror SF ikke på, at der kunne være et større incitament, en større sammenhæng i, at det var forældrene selv via skolebestyrelsen eller via kommunale beslutninger, der vedtog, at de altså ville have de her madordninger, og så også betale for dem? Hvorfor skal pensionister betale for, at mine børn får mad i skolen?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nu sagde hr. Ole Sohn sådan lidt flot, at der stod en enig opposition over for regeringen, hvorefter han i næste indlæg gik op og tog afstand fra Socialdemokratiets forslag om en bøde for afskedigelse af ældre medarbejdere.

Hvis vi nu tog udgangspunkt i det første, hr. Ole Sohn sagde, altså inden han skiftede holdning, nemlig at det var en enig opposition, er det så den socialdemokratiske version, eller er det den radikale version, hr. Ole Sohn er enig med?

Hvis man nu slår op i Det Radikale Venstres forslag, så er der en efterlønsreform og en årsindkomstmodel på dagpengeområdet. Er det det, hr. Ole Sohn lige har erklæret sig enig i, eller hvor er enigheden egentlig i oppositionen?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Måske skulle vi også sørge for at få lidt bedre støtte til høreapparater, for hr. Kristian Jensen vil sikkert erindre, eller også kan han læse det i referatet, at selv om oppositionen ikke er helt enig, så fremstår der i hovedlinjerne fælles træk om, hvordan vi vil agere.

Naturligvis er vi ikke helt enige i Socialdemokratiets forslag, naturligvis er vi ikke enige i alle De Radikales forslag, og jeg skulle tage meget fejl, hvis ikke også Socialdemokratiet og De Radikale vil sige, at de heller ikke var helt enige i SF's forslag til finanslov. Sådan er det jo.

Kl. 20.15

Jeg fornemmer heller ikke, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti er enige i alt. Det er ikke det, der er pointen. Pointen er, at muligheden for at udvikle en sammentømret opposition er til stede, og det har den faktisk ikke været i de første par år af denne her regerings levetid, og det er jo det nye. Det er også derfor, at regeringen har været meget trængt specielt i debatten om børn og unge og om arbejdsløshedsproblematikken.

Til hr. Henrik Vestergaard vil jeg sige, at jeg vil meget advare imod, at man gør det til sådan en almindelig offentlig debat ved at spørge: Hvorfor skal pensionister betale til børn? Det næste bliver: Hvorfor skal børnefamilier betale til pensionen? Vi skal naturligvis betale til velfærdssamfundets udvikling, og vi har alle sammen en interesse i, uanset hvilken alder vi befinder os i, at sikre, at vores børn får de bedst mulige rammer under deres opvækst, sådan at de lærer mere, får færre livsstilssygdomme, end vi har